

Legdivatosabb speciális
fürdőruhák fürdőfüzők
nagy villasztékban melltartók készítése

Paulusznál

Kárász ucca 10. Nemzeti Takaré-
kossági és Unió könyvekre kiszolgálunk.

145 tagot és családtagot ápoltak a kórházban, szanatóriumban, fürdőhelyen 22 tag volt. Februárban táppénz címén 13.545 pengő került kifizetésre, a szülészeti segélyek 4190, a kórházköltség 5825, a gyógyszer 1198, egyéb gyógyászati ellátás 1042, a temetési segély 650 pengőt tett ki. Az összes segélyezési költség 26.517 pengőre rugott, ötezer pengővel kevessebbre, mint az előző hónapban.

Általános panasz, hogy az OTI vidéki kerületi pénztárai a bevételi feleslegeiket havonként Budapestre, a központnak küldik fel és fővárosi bankokban kamatozik ez a pénz. Foglalkozott ezzel a kérdéssel a város törvényhatósági közgyűlése is és olyan értelmű feltevést intézett a kormányhoz, hogy az OTI vidéki pénztárainak feleslegeit ne vonják ki a vidék gazdasági pénzforgalmából. Szegedhez hasonlóan, a többi vidéki városokban is hasonló határozatokat hoztak az OTI-pénzekkel kapcsolatban.

A közgyűlés által tárgyalt indítványokban arról volt szó ismétellen is, hogy Szegedről évenként 2-3 millió pengő OTI-pénzt küldenek Budapestre. A jelentésekből megállapították, hogy ilyen összegről nincs szó, havonként átlagosan 130.000 pengő körüli összeget fizetnek be járulékok címén az OTI szegedi kerületi pénztárára, egész év alatt a befolyt járulékok összege a másfélmillió pengőt éri el. Ebből a kiadásokat is fedezi, úgy, hogy havonként átlagosan 60.000 pengőt utal át a szegedi kerületi pénztár Budapestre, az OTI központjának. Egy év alatt ez 700.000 pengőre rug, ennél nagyobb összeget évenként nem szoktak a fővárosba felküldeni.

Szenzáció!

Márkás tisztaselyem harisnya

hibátlan

4'20

a leghíresebb
Borosnál

Megdöbbent a 13 éves szolgálóleány halálának rejtélye

A halál oka: vérmérgezés

(A Délmagyarország munkatársától.) Beszámolt a Délmagyarország arról, hogy néhány nappal ezelőtt titokzatos körülmények között meghalt Hódmezővásárhelyen Csudár Julia 13 éves szolgálóleány. A fiatal leány egy vásárhelyi tanyán szolgált, két nappal ezelőtt azzal állított naza szülei házába, hogy a gazdája nagyon megverte, mert elfelejtkezett a jószágok megfigyeléséről. A kisleány később is panaszkodott olyannyira, hogy kórházba kellett szállítani, ahol másnapra meghalt. A kisleányt a csendőrök kihallgatták és előtűk is megismételték a gazdája elleni súlyos vádakat. A rendőrség jelentést tett a szegedi ügyészségnek a halálesetről és elrendelték a holttest felboncolását. Most ejtették meg a boncolást, amely világosságot derített a titokzatosnak tűnő halálesetre.

A boncolás szerint a kisleány vérmérgezés következtében halt meg. Azt is megállapították, hogyan keletkezett a vérmérgezés: a meztelán Julia a lábát őrizte a legelőn, eközben a jobb lábfejét megértette. A nyitott seb megfertőződött és ez vérmérgezést okozott. Amikor orvoshoz került, már annyira fertőződött a sérülés, hogy nem lehetett rajta segíteni. A kisleány halálát így a vérmérgezés okozta; a gazdáját azért terheli felelősség, hogy idejekorán nem vitte orvoshoz. Ha 2-3 nappal előbb mutatják meg a kisleány sérülését az orvosnak, akkor meg lehetett volna menteni a fiatal életét. A nyomozást most erre a körülményre is kiterjesztette a csendőrség.

A tanya és a szövetkezetek

Egy várostanyai gazdától kaptuk az alábbi sorokat:

Evek óta rengeteg beszédet olvasunk a szövetkezetek működéséről. Vélemények, megállapítások hangzanak pró és kontra. Legutóbb a képviselőházban mondta egy képviselő, hogy „a szövetkezetet ne bántás, mert 100 ezer tagjuk van az országban”. Számos tanyai szövetkezeti befutást kérdeztünk meg ebben az ügyben, válaszukat összefoglalva itt adjuk:

— Hogyha abból a 100 ezer tagból a tanyákra és falukra eső 95 ezret megkérdezné a képviselő ur, hogy mi a véleményük a szövetkezetekről, egészen biztosan nem mondaná el válaszukat a törvényhozás házában.

— Sohasem hallottuk, hogy a szövetkezeti tag a szövetkezetnek eladott árujért magasabb vételárat kapott volna, mint máshol, vagy annak értékesítésével elért haszonból utólag részesedést kapott volna. Azt sem hallottuk, hogy a szövetkezet olyan árut vagy olyankor vett volna át tagjaitól, amikor azok értékesítése a rendes kereskedelmi útján nehézségekbe ütközött volna.

— Hogy a látszólag jólmenő falusi, tanyai szövetkezet miért nem tudja a tagok többsirányú anyagi támogatását honorálni, arra a magyarázat egyszerű: a kis szövetkezetnek haszna nincs, nem is lehet, mert azt felemészti a központi vezérigazgatók, igazgatók, titkárok, ellenőrök és a jó Isten tudja hányféle címen működő, illetve alkalmazott vezérkar serege és adminisztrációs költségei. Történik pedig mindez sokféle formában: 1. minden kis szövetkezetnek központi üzletrészt kell jegyezni. 2. A kis szövetkezetnek abból a tőkéből, amit az ő támogatásukra az állam a központnak juttatott, áruhitelért 12-15 százalékos kamatot kell fizetni, — szemben a magánnyereskedők és gyárosok 3-4 százalékos kamatjával. 3. A szövetkezeti központtól egyáltalán be nem szerezhető áru után a központnak 5 százalékos fizetendő. 4. A központtól rendelés nélkül is át kell venni meg nem felelő árukat: például ostromhelyett ementhársajtot, visszaküldésük pedig pénzbe kerül és a legfőbb igazgatóság rosszallását vonja maga után. 5. Minden árut a központtól kell beszerezni, még azt is, amit falun 20-25 százalékos vasút, posta és kocsifuvar megtakarítással lehetne beszerezni. 6. A központ, miután a tőkét a kisméretű támogatására kapja, ügyel is arra, minélhosszabb évenként 2-3-szor ellenőrző közeget útján felülvizsgálta a kis szövetkezetek prosperitását. Ez cca 150 pengőbe kerül a fióknak, amely összeget készpénzben előre kell fizetni.

Megtörténik, hogy a központ valamely fiók reinitens igazgatóság tagjával szóba nem áll és követeli eltávolítását. Ha a tagok eleget tesznek kívánságának, az új cégbejegyzés 60-80 pengőbe kerül, ha bármely ok miatt nem honorálják a központ kívánságát, az áruhitel egyrésze megszűnik.

— Ami pedig a termelőnek a szövetkezet után erőszakos megsegítését illeti, arra példa a szegedi paprika esete. Amíg a központ keresetelt ráta, átveszi a megállapított áron, — amikor azonban a kínálat-kereslet szabta ár alacsonyabb a megállapítottátnál, akkor a paraszt tartsa meg maga a paprikáját, mert a központ nem vállalt kockázatot.

Ugyanez áll a szövetkezeteknek juttatott evőbő mononóliumokkal is. Hogy aztán a sok ezernyi adófizető kereskedő ezisztenciájának tönkretételével mi kárt okoznak közvetve tagjaiknak is, azt csak a mindent kikutató statisztikusok tudnak kiszámítani. Mert hogy a kereskedő társadalomtól elmaradt adót az államháztartás evesenulva érdekében valakinek meg kell fizetni, az bizonyos.

— El kellett ezt mondanunk annál is inkább, mert a szövetkezet-pártolók legutóbb a falusi, tanyai népi érdekekre szoktak hivatkozni a kereskedőkkel szemben, ha meg azért is, mert a szövetkezeti ház lezárban a falu és tanya népe közül — hogy ne mondjuk — szedte hiteit. Jóllehet ez a ház ma már megszűnt. Példa rá, hogy a szegedi tanvákon több ízben próbáltak hangoztatni felszavakkal különböző szövetkezetekkel életrehozni — eredménytelenül. Egyszer szövetkezet, amelynek a tanyákon létezéséről senki sem tudott, a tejszövetkezet. Hogy mégis miért neheztelik meg egy ilyen szövetkezet létrejöttét, azt senki sem tudná biztosan megmondani.

Csak nemrég tartotta alakuló gyűlését Szeged-Várostanyán a környék reprezentánsainak részvételével egy ilyen irányú alakulat, amelynek hivatása lett volna a várostól 35-40 kilométerre lakó gazdák tejtermékeinek összegyűjtése, szakszerű feldolgozása és értékesítése. A belépni szándékozó tagoktól semmi anyagi áldozatot nem kértek, csak kimutatható eredmény esetén esetleg az üzemi szállításra a tehetősebbektől egy egész kis részletekben fizetendő részvény jegyzését (a 10 P). A megígért sok és hathatós támogatás ellenére pár hónap múlva a kérvényt mégis elutasították, állítólag azzal az indoklással, hogy a tejszövetkezet működését a szegedi állami gazdasági felügyelő nem javasolja.

Akármielyen — személyi, vagy más — ok miatt van is hátráltatva a várostanyai tejszövetkezet ügye, arra kérünk minden tényezőt, hogy személyes ellentéteket, vélt sérelmeket félretéve, igyekezzenek minden befolyásokat latbavetve, a tanyai nép boldogulását elősegítő akciót támogatni, ami ugyan nem jár fejedelmi tiszteltdjakkal, de a tanyai nép őszinte halála lenne jutalmuk.

Tisztelettel (aláírás).
Várostanya, június 16.

A makói sörgyáralapítási perben a szegedi törvényszék egyévi börtönre ítélte Bedő Istvánt

Budapest, június 18. A szegedi törvényszék Rács-utca négy napig Makón, legutóbb pedig négy napig Budapesten tárgyalta azt a nagyarányú családi és hűtlenkezési ügyet, amelynek Bedő István volt sörgyári vezérigazgató és Reinitz Armand nyugalmazott bankigazgató volt a vádlottja.

A vádirat szerint Bedő István néhány évvel ezelőtt rábirta rokonát, Breuer Gusztáv mérnököt, a Makói Östermelők Rt. igazgatóját, hogy kartellen kívüli sörgyárat létesítsenek Makón. Bedő mintegy másfélmillió pengős külföldi tőkért beszélt. A megállapodás létrejött, a vállalat vezérigazgatója Bedő lett, míg ügyvezető-igazgatókat Reinitz Armandot választották meg. A vállalat kapcsolatban különböző visszaéléseknek jöttek a nyomára és úgy Bedő, mint Reinitz ellen eljárás indult.

A bűnygyben pénteken hirdetett ítéletet a szegedi törvényszék, Bedő Istvánt egyévi börtönre és háromévi hivatalvesztésre ítélte különböző bűncselekmények miatt, több vádpont alól felmentette. Felmentette a törvényszék Reinitz Armandot, mert nem látta bizonyítva, hogy részese lett volna a bűncselekményeknek. Reinitz felmentése jogerős.

Bedő ügyében az ügyész súlyosbításért felbrazást jelentett be, jogorvoslattal élt a vádlott is a bűnösség megállapítása miatt.

Elegáns luxus

magánjellegű Buik és Olympia-Opel autómossal turákat és vidéki utakat vállalkoz meggyezés szerint.

Rittler Péter

telephelyről való autófuvarozó vállalkoz
Hungária Szállóval szemben. Telefon 11-11.

HAL

Vegyünk vasárnapra olcsó áron
TISZAI HALAT!
Nagy mennyiségben kerülnek eladásra élő tiszai kis-harcsa, kecsege, márna stb. halak
ANTALFFY-nál.